

[Handelsministeren.]

Medlemmer om dog at faa nogenlunde Rede paa deres Standpunkter, saaledes at der er Harmoni i dem, at den ene ikke taler i Øst og den anden umiddelbart derefter i Vest.

Jeg har sagt, at Sukkerfabrikkerne kan klare sig — og det er min Overbevisning, at de kan det — med en meget mindre Roedyrkning, end de normalt har, og de kunde til syvende og sidst i en Aarrække klare sig uden Roedyrkning, fordi de behersker Omsetningen af Sukker her i Landet ved hele den Organisation, som de har gennemført gennem en lang Aarrække, og ved den kapitalstærke Stilling, de har.

Jeg har altsaa ingen Magt, ingen Myndighed og ingen Lovhjemmel til at optræde anderledes overfor Sukkerfabrikkerne, end jeg er optraadt. Men jeg spørger det ærede Medlem Hr. Clausager: Vil han i paakommende Tilfælde være med til at yde sin Medvirken til, at Regeringen faar saadanne Midler i Hænde, at man næste Gang, man skal forhandle med Sukkerfabrikkerne og Sukkerroedyrkerne, er i Stand til at øve et saadant Pres paa Fabrikkerne, at de kommer til at yde den Betaling, jeg synes, de med Rette skal yde Sukkerroedyrkerne for de Roer, de dyrker og leverer til Fabrikkerne?

A. C. D. Petersen: Det ærede Medlem Hr. Clausager udtalte før, at jeg havde udtalt mig glædestraalende over, at der nu var saa megen Nød paa Færde blandt de danske Sukkerroedyrkere, at man kunde faa Lejlighed til at øve et Stykke aktiv Handelspolitik. Det maa være en underlig Mentalitet, der lægger det ærede Medlem Hr. Clausager disse Ord i Munden. Jeg glæder mig selvfølgelig ikke over, at mine Standsfæller lider økonomisk ilde; gør de det, maa Fornuften sejre, og man maa hjælpe dem ud over Vanskeligheden lettest muligt. Nu er det saaledes, at en Del af det ærede Medlem Hr. Clausagers politiske Meningsfæller ogsaa er kommet til den danske Rigsdag og har bedt om Hjælp i den vanskelige økonomiske Situation, og det viser, at Fornuften sejrer, selv om der skal haarde Midler til overfor Venstre for at faa Fornuften til at sejre.

Det ærede Medlem Hr. Clausager henviste til, at denne Sag sikkert kunde ordnes derved, at Sukkerfabrikkerne satte ind med deres Reservekapital. Det ærede Medlem argumenterede, som om alle danske Sukkerfabrikker var i Besiddelse af en Reservekapital. Nu ved det ærede Medlem Hr. Clausager, at dette er ikke Tilfældet. Maaske kunde De danske Sukkerfabrikker have saa

megen Følelse for Nationaløkonomien i vort Land, at de vilde sætte en Del af Aktiekapitalen ind; men ingen vil forlange, at de skal sætte Aktiekapitalen ind for at redde Sukkerroedyrkerne i Vestsjælland, i det ærede Medlems eget Amt, eller Sukkerroedyrkerne i Nykøbing, og disse to Sukkerfabrikker maa nødvendigvis standse, hvis der ikke bliver truffet Foranstaltninger herinde fra. Det er letkøbt at argumentere med en Reservekapital, der ikke staar til Raadighed overfor de to Fabrikker, her er Tale om.

Larsen-Badse: Jeg vil gerne gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Clausager, at det ikke blev de tre Ordførere, men det blev ham selv, der spiddede Kødet paa Gaffelen, fordi han kom til at sige, hvad der er rigtigt, at det ikke er Tilskud til Sukkerfabrikkerne, som vi diskuterer ved denne Lejlighed.

Angaaende Henvendelsen til Handelsministeren fra det ærede Medlem, om han ikke havde gjort Forsøg paa at sætte Sukkerfabrikkernes Reservefond i Virksomhed, vil jeg gerne sige, at man har jo nogle Vrangforestillinger vedrørende dette Forhold. Jeg tror, at denne Reservefond er i Virksomhed hver Dag. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem eller andre ærede Medlemmer har gjort sig nogen Forestilling om, hvad Kapital der skal til i den daglige Forretning i det Selskab. Lad mig nævne et enkelt Eksempel. De ligger vel nok med godt og vel Halvdelen af deres Produktion fra sidste Aar i dette Øjeblik og har betalt det meste af den for længe siden. De skal om kort Tid til at betale Forskud; jeg haaber, at de faar 55 000 Tdr. Land at dyrke, det er 5½ Mill. Kr., de skal af med. De har at indkøbe Gødning og Frø til mangfoldige Millioner Kroner, som Roedyrkerne har at tilsaa deres Arealer med.

Ærede Medlemmer vil se, at denne Reservefond er i Virksomhed ustandseligt, og ærede Medlemmer vil deraf kunne drage den Slutning, at jo mindre denne Reservefond er, desto mindre er det paagældende Selskab i Stand til at betale for de Roer, der bliver leveret til det. Selskabets Modstandskraft staar i meget nøje Forhold til Reservefondens Størrelse, fordi den Form for Forretning, som dette Selskab driver, er saa omfangsrig, at hvis de skulde arbejde udelukkende med Kapital, som de skulde laane i Banken til de Renter, en Bank nu en Gang tager, tror jeg, jeg tør sige, at saa vilde Sukkerfabrikationen ikke en Gang gennem De danske Sukkerfabrikker være blevet særlig lønende.